

hvormed disse Forhandlinger ville blive førte overfor de 7 Mænd, og naar man veed, hvilken uendelig Hensynstagen der er hos Folket overfor en saadan Mand, vil man kunne indsee, at disse Mænds Conference med Biskoppen i Reglen maa antages at ville føre til, at de enten ingen Indstilling komme til, eller at de indstille en Mand, med hvem det store Fleertal af Sognets Beboere er misfornøjet. Det nytter ikke at henviser til Exemplet Nyslinge, thi det er et aldeles enestaaende Exempel, og de Forhold, som finde Steb der, passe ikke paa den store Fleerthed af Landets Menigheder, men selv med Hensyn dertil vil jeg sige, at det meget vel kunde hændes, at der i Stiftet var en Biskop, som paa ingen Maade vilde have netop den Mand, som Fleertallet i Menigheden kunde ønske. Af disse forskjellige Grunde maa jeg sige, at selv om jeg iøvrigt kunde finde det paa nogen Maade tilraadeligt at vedtage det ærede Medlems Forslag, maatte dog den Stilling, han her vil give Biskoppen, for mig være afgjørende til bestemt at være derimod. — Det nu omtalte Forslag har, som bemærket, en Deel tilføjes med Forslaget under Nr. 10, der er stillet af 3 af Udvalgets andre Medlemmer, og om hvilket jeg nu skal høre mig. Foruden hvad jeg fra mit Standpunkt har anført imod at indføre Valgmænd, maa det bemærkes, at disse ærede Medlemmer ville have Valgmændene valgte efter Forholdstalsvalg, men dette vilde efter min Mening gøre hele dette Forhold endnu langt misligere, end det vilde være, dersom det var Fleertallet, som skulde vælge. Hvorledes kan man tænke sig, at der derigjennem, at indtil 21 Valgmænd skulle vælges af en Menigheds Medlemmer ved Forholdstalsvalg, vilde kunne komme en Indstilling ved et Fleertal, hvormed Menigheden i Almindelighed kunde antages at være tilfreds? Det kunde kun skee, naar der ikke var nogen stor kirkelig Sands i Menigheden, naar man omtrent vilde tage ligesaa godt imod den ene Præst som imod den anden; men hvor der virkelig er kirkelig Alvor og kirkelig Sands, troer jeg, at Forholdstalsvalgmaaden ved Valget af disse Valgmænd vil bringe endnu større Forvirring tilstede. Naar man vil bestemme, hvem der skal være Valgberettigede ved Valget

af Valgmænd, kan jeg heller ikke finde det rigtigt at sige, at det skal være Familiefædre eller 30aarige Mænd. Jeg har en naturlig Modhydelighed for at sætte Præmie paa Egteskab, og enten denne Præmie er kirkelig eller borgerlig, forekommer det mig, at man ikke skal give saadanne Fordele til en Mand paa Grund af, at han har giftet sig; det er unaturligt. En Familiefæder er ligesaa lidt myndig i kirkelig Henseende, før han er 30 Aar, som enhver Anden. Jeg seer ikke, hvorfor man ikke skal beholde 25 Aars Alderen, hvad enten Vedkommende har giftet sig eller ikke. Det forekommer mig naturligt, at en Mand i den Alder, hvori han kan vælges til Rigsdagen, ogsaa bør kunne deeltage i Valg af Præsten, navnlig naar Talen er om Valg gennem Valgmænd, men ogsaa med Hensyn til de directe Valg maa jeg hævde, at der ikke er Grund til at skjelne mellem den 25-aarig Gifte og den 25-aarig Ugifte. Den Betragtning, at den Første ikke skulde have ligesaa god Forstand paa de kirkelige Anliggender som den Sidste, kan jeg ikke finde i mindste Maade begrundet. Dernæst have de ærede Forslagsstillere gjort til Betingelse, at de Vedkommende have ført et uberygtet Liv, men dette maa jeg ansee for en meget farlig Bestemmelse at indsætte her i Lovens, thi hvilke uhyggelige Spørgsmaal kunne ikke blive reiste, naar man skal spørge, om en Mand har ført et uberygtet Liv? Hvad er et uberygtet Liv? Vil ikke Provsten, som skal føre Listen, finde mangen Mand berygtet, som Andre ville finde uberygtet? Naar man siger, at det skal være en uberygtet Mand, har man den Veiledning, der ligger i Valgloven til Rigsdagen, og man veed da, at Udtrykket skal forklæres ligesom i Valgloven; men naar man taler om at føre et uberygtet Liv, bliver det noget ganske Andet og maa betragtes paa en anden Maade. Om en Mand, der til enkelte Leiligheder har været noget perialiseret, ville Nogle maastee sige, at han ikke fører et uberygtet Liv, thi den og den Gang var han ikke ved sine fulde Sænder; det vil vække Anstød mange Steder. Naar man dernæst seer, at man ikke alene skal kunne gøre Bemærkning om, hvorvidt man selv er optagen paa Listen eller ikke, men ogsaa om Andres Optagelse